

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Radkovskou v hlavním líčení konaném v Praze dne 10. dubna 2014

t a k t o :

Obžalovaný

Ing. K. B.

nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytem P.

j e v i n e n , ž e

v průběhu doby výkonu funkcí v dozorčí radě spol. D. p. hl. m. P. a.s., se sídlem P. , IČ XXXXXX, zamlčel podstatnou skutečnost týkající se překážky, která bránila ve výkonu těchto jeho funkcí člena a předsedy dozorčí rady této společnosti, které vykonával v období od XX.X.XXXX do X.X.XXXX, když zamlčel valné hromadě spol. D. p. hl. m. P. a.s. tu podstatnou skutečnost, že na spol. P. P. a.s. se sídlem P., IČ XXXXXX, ve které vykonával v době od X.X.XXXX dosud funkci člena dozorčí rady, byl na základě usnesení Městského soudu v Praze, sp. zn.: MSPH 93 INS 3718/2008-B-44 ze dne 5.12.2008 prohlášen s účinkem od X.XX.XXXX konkurs na majetek této společnosti, čímž nastala dle § 381 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník, výše uvedená překážka ve výkonu jeho funkcí člena a předsedy dozorčí rady spol. D. p. hl. m. P. a.s., neboť členem statutárního orgánu právnické osoby, která je podnikatelem, nemůže být ten, kdo vykonával kteroukoli ze srovnatelných funkcí v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs a zamlčením výše uvedené překážky nemohla valná hromada spol. D. p. hl. m. P. a.s. obviněného v zákonné tříměsíční lhůtě z vykonávané funkce odvolat nebo potvrdit jeho volbu dle § 361 odst. 6 zákona č. 513/1991 Sb. a jeho funkce předsedy dozorčí rady spol. D. p. hl. m. P. a.s. tak dle § 381 odst. 6 zákona č. 513/1991 Sb. zanikla uplynutím této tříměsíční lhůty od vzniku výše uvedené

překážky, tedy zanikla ke dni 5.3.2009, kdy obviněný od této doby pobíral do konce období výkonu jeho funkce předsedy dozorčí rady spol. D. p. hl. m. P. a.s., tedy do 4.8.2011, z důvodu zamlčení výše uvedené podstatné skutečnosti neoprávněně mzdu a odměny související s výkonem funkce předsedy dozorčí rady spol. D. p. hl. m. P. a.s., čímž neoprávněně získal částku nejméně ve výši 289.391,- Kč, ke škodě této společnosti,

t e d y : sebe obohatil tím, že zamlčel podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu

č í m ž s p á c h a l

přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému stanoví **zkušební doba v trvání 15 (patnácti) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se D. p. hl. m. P., akciová společnost, se sídlem P., odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19.2.2014 sp. zn. 9 To 405/2013 bylo zrušeno rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 8.10.2013 sp. zn. 21 T 43/2012, kterým byl obž. ing. K. B. dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9, sp. zn. 1 ZT 102/2012 ze dne 4.6.2012, pro jednání právně kvalifikované jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku. Zdejšímu soudu bylo vytknuto, že při správně zjištěném skutkovém stavu důkazy nesprávně a neobjektivně hodnotil, čímž porušil ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu.

Hlavní líčení dne 10.4.2014 se konalo na výslovnou žádost obžalovaného v jeho nepřítomnosti dle § 202 odst. 2 tr. řádu, pouze za účasti jeho obhájců. Vzhledem k tomu, že ani jedna z procesních stran neměla žádné návrhy na doplnění dokazování, vycházel soud při svém rozhodování z důkazů, které již byly v souladu s tr. řádem provedeny při předchozích hl. líčeních a rozhodl v intencích závazného právního názoru odvolacího soudu.

Obžalovaný ing. K.B. popřel, že by se žalovaného jednání dopustil. Rozhodně odmítl, že by zamlčel rozhodné skutečnosti v úmyslu se obohatit na úkor cizího majetku, jak je mu kladeno obžalobou za vinu. V souladu s právním stanoviskem k problematice výkladu ustanovení § 381 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen obch. z.), se domnívá, že u něj nenastala překážka výkonu funkce člena statutárního orgánu obchodní společnosti. A taková překážka neexistovala ani v případě jeho členství v dozorčí radě D. p. hl. m. P.

K předmětnému právnímu stanovisku uvedl, že byl účasten i procesu jeho zadávání, přičemž k tomu došlo na podzim roku 2008. Právní stanovisko bylo zadáno ke zpracování seskupením T., kde obžalovaný působil jako zástupce Č. k. a.. Zde se účastnil činnosti fondu jako zástupce Č.K.A. při řešení problematiky skupiny „Sklo porcelán“. Právě s ohledem na tehdy řešenou jeho účast ve statutárních orgánech společností, jejichž situace nebyla optimální a mohla nastat i okolnost obecně předjímaná citovaným ustanovením obch. z., zadalo seskupení T. uvedený právní rozbor. O stanovisko byla požádána advokátní kancelář B. & M.. Sám obžalovaný nemá právní vzdělání, v rámci svého vysokoškolského studia, ekonomického zaměření pouze absolvoval zkoušku ze základů práva. I proto se plně spolehl na vyslovený právní názor ve vypracovaném stanovisku, když jeho zpracovatele pokládal za osobu právně erudovanou a neměl relevantní důvod o takovém stanovisku pochybovat. Obsah stanoviska mu byl znám bezprostředně poté, co bylo zadavateli doručeno. Jednalo se tedy o období podzimu 2008, přičemž samo stanovisko je datováno dnem 10.9.2008. Obžalovaný se vyjádřil i ve vztahu k jednání, pro něž byl trestně stíhán Obvodním soudem pro Prahu 2, když v té věci byl pravomocně zproštěn obžaloby. I ve vztahu k této, již skončené, věci, bylo předmětem posouzení soudem mimo jiné i to, zda v okamžiku jeho znovuzvolení za člena dozorčí rady společnosti Ž. S. D. existovala na jeho straně zákonná překážka pro výkon takové funkce, a to ke dni volby. Obžalovaný se v tomto případě, tedy na sklonku roku 2009, domníval, že nikoli, přičemž před svým zvolením seznámil kompetentní osoby se zněním právního stanoviska, které je již zmiňováno. Ve vztahu k D. p. však byla situace poněkud odlišná, když již z doby předcházející prohlášení konkurzu na společnost P. P. byl členem dozorčí rady a k prohlášení konkurzu došlo až v průběhu funkčního období. Právě to bylo důvodem toho, proč ani neseznámil k tomu příslušný orgán se situací ve vztahu ke společnosti P. P., kde byl rovněž členem dozorčí rady, když jednal pod dojmem vypracovaného právního stanoviska, že překážka ve výkonu funkce u něj nenastala. Protože se aktuálně ani neřešila jakákoli okolnost, spojená se členstvím ve statutárním orgánu společnosti D. p. hl. m. P., když funkční období plynulo, nebylo tedy znovu rozhodováno o takové funkci, tak jako ve druhém případě, pak jej ani nenapadlo danou okolnost sdělovat. Obžalovaný dále uvedl, že neměl důvod pochybovat o právním stanovisku AK B. & M., navíc je zřejmé, že i odborná veřejnost předmětné ustanovení obch. z. považuje za ustanovení s nejednoznačným výkladem.

Svědék **Ing. M. D.**, bývalý generální ředitel společnosti D. p. hl. m. P., ve společnosti působil v době, kdy obžalovaný zastával funkci člena dozorčí rady. Svědek se vyjádřil rámcově v tom smyslu, že danou problematiku zaregistroval až v návaznosti na trestní oznámení sdružení O., které směřovalo vůči managementu D. p.. Po dobu svého působení ve společnosti nezaznamenal, že by obžalovaný předmětnou záležitost řešil s valnou hromadou D. p., tedy s R. hl. m. P., jejichž zasedání se někdy přímo účastnil, resp. mu byly zasílány zápisy z takových zasedání. Nepamatuje si, že by kdy byla předmětem projednání R. jakákoli oznámení obžalovaného, že by na jeho straně vznikla překážka výkonu funkce člena dozorčí rady. Obžalovaný nikdy jemu samotnému nesdělil, že by u něj měla taková překážka nastat. Až když spolu hovořili poté, co bylo podáno již zmíněné trestní oznámení, které bylo i medializováno, pak mu obžalovaný sdělil, že je daná problematika složitou právní otázkou, ale on se domnívá, že překážka výkonu funkce u něj nenastala.

Svědék JUDr. Ing. M. L., tehdejší člen dozorčí rady D. p. hl. m. P. vypovídal v podstatě shodně jako prvně slyšený svědek. Oba svědci se rovněž vyjádřili k tomu, jak se po podání trestního oznámení řešila situace mezi akciovou společností a obžalovaným ve vztahu k výplatě odměn za výkon funkce člena dozorčí rady. Uvedli, že vzájemné vypořádání stran, resp. jednání o něm, bylo obecně avizováno, mělo k němu dojít již od počátku řešení vyvstálé situace, ale zejména pro řešení zásadnějších otázek chodu akciové společnosti bylo jednání

odsouváno na pozdější dobu. A to i pod dojmem právního rozboru situace, který zadalo vedení společnosti, a to jednak ve vztahu k analýze otázky vzniku překážky výkonu funkce člena dozorčí rady u obžalovaného, k čemuž bylo toliko získáno stanovisko, že se jedná o značně právně komplikovanou záležitost, jednak k posouzení běhu, resp. konce promlčecí lhůty pro případný nárok z titulu bezdůvodného obohacení. Protože taková lhůta měla skončit až v březnu 2013, měla společnost dostatečný prostor pro jednání s obžalovaným a za doby působení obou svědků ve společnosti k uzavření dohody nedošlo.

Dále byly provedeny **listinné důkazy**. Z trestního oznámení sdružení O., které směřovalo vůči managementu D. p. hl. m. P., je zřejmé, že sdružení se domnívá, že v důsledku jednání členů statutárního orgánu společnosti došlo k neoprávněným výplatám odměn za výkon funkce v dozorčí radě obžalovanému, když mu ze zákona funkce zanikla ke dni 5.3.2009, a to v důsledku nerozhodnutí valné hromady společnosti ve smyslu § 381 odst. 6 zákona č. 513/1991 Sb., obch. z. o tom, zda se ve funkci potvrzuje či se z ní odvolává, a to na základě vzniku překážky výkonu funkce ve smyslu ustanovení § 381 obch. z. K takovému zániku funkce došlo dle tvrzení trestního oznámení marným uplynutím tříměsíční lhůty ode dne vzniku překážky, v níž mělo být dle citovaného zákonného ustanovení § 381 odst. 6 obch. z. valnou hromadou společnosti rozhodnuto. Předmětnou překážkou ve výkonu funkce člena dozorčí rady společnosti u obžalovaného mělo být prohlášení konkursu Městským soudem v Praze na společnost P. P. a.s. ke dni 5.12.2008, v níž tehdy obžalovaný zastával rovněž funkci člena dozorčí rady. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5.12.2008, č.j. MSPH-93 INS 3718/2008–B-44 vyplývá, že na společnost P. P. a.s., IČ: XXXXX, byl prohlášen konkurz s účinkem ke dni 5.12.2008. Obžalovaný B. byl členem dozorčí rady této společnosti od 22.6.2005, což soud zjistil z výpisu z obchodního rejstříku. Z výpisu z obchodního rejstříku obchodní firmy D. p. hl. m. P. a.s., soud zjistil, že obžalovaný byl zvolen členem dozorčí rady dne 14.3.2007, což je doloženo i usnesením R.hl. m. P. č. 323 ze dne 13.3.2007, jež pojednává mimo jiné i o zvolení obžalovaného členem dozorčí rady ke dni 14.3.2007. R. hl. m. P. dne 13.3.2007, v působnosti valné hromady akciové společnosti D. p. hl. m. P., obžalovaného zvolila všemi svými 11 hlasy členem dozorčí rady společnosti. Následně se stal volbou ode dne 7.4.2010 předsedou dozorčí rady. Dále soud předkládal k nahlédnutí i usnesení téhož orgánu č. 559 ze dne 26.4.2011, jímž bylo vzato na vědomí uplynutí funkčního období obžalovaného jako člena dozorčí rady, a to ke dni 14.3.2011. Soud konstatoval i stanoviny obchodní společnosti D. p. hl. m. P., a. s.. Ze sdělení Ř. M. hl. m. P. bylo zjištěno, že M. nedisponuje žádným zápisem R., z něhož by bylo zjištěno, že obžalovaný učinil vůči R., tedy valné hromadě společnosti D. p. hl. m. P., oznámení o vzniku zákonné překážky výkonu funkce člena dozorčí rady společnosti, resp. není jejich obsahem, že by obžalovaný předkládal jakékoli listiny, či by byly předmětem projednávání jakékoli listiny nebo informace, týkající se obžalovaného. Založeno je i právní stanovisko problematiky ustanovení § 381 obch. z., vypracované JUDr. A.C. z AK B. & M.e v.o.s. pro zadavatele T. D. F., ze dne 10.9.2008. Dále měl soud k dispozici i materiály, jež se vztahují k působení obžalovaného v dozorčí radě společnosti Ž. S. D., a.s., včetně písemného vyjádření předsedy představenstva. Působení obžalovaného v této právnické osobě bylo předmětem jiného jeho trestního stíhání, v němž rozhodoval Obvodní soud pro Prahu 2, když stejnopis rozsudku tohoto soudu ve věci vedené pod sp. zn. 8T 276/2011 je rovněž součástí spisu. Založen je dále přehled odměn, vyplacených D. p. hl. m. P., a. s., obžalovanému za činnost v dozorčí radě za období od X.X.XXX do XX.X.XXXX, přičemž celkem bylo obžalovanému vyplaceno XXX.XXX,-Kč. Z dohody o narovnání ze dne 4.3.2013 o vypořádání vzájemných pohledávek mezi obžalovaným a D. p. hl. m. P., a.s. vyplývá, že částečně došlo k započtení vzájemných pohledávek, vzešlých D. p. z titulu neoprávněného pobírání výplat odměn obžalovaným za výkon funkce člena dozorčí rady poté, co mu funkce zanikla, a naopak obžalovanému z titulu

faktického výkonu takové činnosti i v době, kdy jeho funkce zanikla. Nad rámec započtení se obžalovaný zavázal zaplatit D. p. hl. m. P., a.s. částku XX.XXX,-Kč, čímž dle vzájemné dohody budou veškeré vzájemné pohledávky vyrovnány.

Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadou uvedenou v § 2 odst. 6 tr. řádu a současně při vázanosti právním názorem odvolacího soudu vysloveným v usnesení ze dne 19.2.2014 sp. zn. 9 To 405/2013, dospěl soud I. stupně k závěru, že obžalovaný zaviněně nesdělil, resp. zamlčel valné hromadě spol. D. p. hl. m. P. a.s. tu skutečnost, že byl na spol. P. P. a.s., ve které vykonával v době od 1.5.2005 dosud funkci člena dozorčí rady, na základě usnesení Městského soudu v Praze, sp. zn.: MSPH 93 INS 3718/2008-B-44 ze dne 5.12.2008 prohlášen s účinkem od 5.12.2008 konkurs, čímž nastala dle § 38l odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. obch. z., překážka ve výkonu jeho funkce člena a předsedy dozorčí rady ve spol. D. p. hl. m. P. a.s. V důsledku toho, že obžalovaný D. p. P., a.s. nesdělil shora uvedenou skutečnost, nedošlo k jednání valné hromady této společnosti v zákonné tříměsíční lhůtě, kdy měla možnost obžalovaného odvolat nebo potvrdit jeho volbu podle cit. zákona, jeho funkce předsedy dozorčí rady tedy zanikla uplynutím tříměsíční lhůty od vzniku uvedené překážky, tedy ke dni 5.3.2009. Obžalovaný přesto i nadále pobíral do konce období výkonu své funkce předsedy dozorčí rady v D. p., tedy do 4.8.2011, mzdu a odměny související s tímto výkonem, čímž neoprávněně získal částku nejméně XXX.XXX,- Kč ke škodě D.P.P., a.s.

Obžalovaný byl od roku 2005 v dozorčích radách P. P., a.s. a C., a.s. přičemž na obě byl vyhlášen konkurs, konkrétně na P. P., a.s. dne 5.12.2008, na C., a.s. dne 19.1.2009. Dne 15.10.2009 souhlasil se svým zvolením do dozorčí rady S. D., a.s. O tom, že obž. Ing. K. B. věděl, protože byl členem v několika dozorčích radách společností, co je překážkou výkonu funkce v nich, svědčí skutečnost, že dne 27.10.2009 podepsal čestné prohlášení, že nevykonával žádnou obdobnou funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, které nechal doručit Městskému soudu v Praze k provedení změn v obchodním rejstříku. Jestliže obžalovaný byl v D. p. členem dozorčí rady od 14.3.2007 a od 7.4.2010 předsedou dozorčí rady, věděl už v této době, co je překážkou dalšího výkonu takové funkce, jestliže podepsal předmětné čestné prohlášení. V daném případě pak nelze přijmout obhajobu obžalovaného, že byl laikem, který se pouze řídil právním názorem, který si nechal zpracovat advokátní kanceláří B. & M. v.o.s. Obžalovaný působil v řadě funkcí několika společností. Lze proto důvodně předpokládat, že mu byla známa práva i povinnosti z toho plynoucí. Jestliže dne 27.10.2009 obžalovaný podepsal čestné prohlášení, jak bylo uvedeno shora, není zřejmé, že by byl obeznámen se stanoviskem advokátní kanceláře z 10.9.2008, jímž se hájil před zdejší soudem. Navíc k výkladu ustanovení 38l obch. z. existuje právní názor Nejvyššího soudu uvedený v rozhodnutí 29 Tdo 455/2005. Obžalovaný tak působil v dozorčí radě D.p. P., a.s., přestože mu funkce ze zákona zanikla a pobíral za svou funkci finanční odměnu, která byla zjevně neoprávněná.

Jak vyplývá ze závazného právního názoru odvolacího soudu v daném případě nelze aplikovat rozhodnutí 5 Tdo 848/2010 Nejvyššího soudu ČR. Podle tohoto stanoviska jestliže laické osoby se na informace advokáta spolehnu, neboť je osobou práva znalou, aniž by měly nějaké věrohodné signály, z nichž by mohly dovodit nesprávnost takových informací, nelze u nich zpravidla dovodit úmyslné zavinění ve vztahu ke vzniku škody na podkladě jejich jednání v právním smyslu. V nyní projednávané věci šlo pouze o splnění oznamovací povinnosti obžalovaného, který měl valné hromadě D. p. P., a.s. včas sdělit, že je členem dozorčí rady ve společnostech, na které byl prohlášen konkurs, k čemuž žádné právní stanovisko advokáta nepotřeboval. Obžalovaný nemohl být za těchto okolností v dobré víře již po prvním prohlášení konkursu, konkrétně na P. P., a.s. Dále je třeba uvést, že obžalovaný, jakož i všichni ostatní členové statutárního orgánu D.P.P., a.s., dostal nejméně v dubnu roku

2011 dopis od společnosti O., která na něj následně podala trestní oznámení, o jeho neoprávněnosti setrvání v dozorčí radě, kdy nejméně od března 2009 neměl nárok na odměny související s výkonem této funkce. Na to nijak nereagoval. Bylo tedy prokázáno, že obžalovaný nesdělil překážku výkonu své funkce příslušnému orgánu D.P.P., a.s., ve funkci setrval a pobíral za ni odměny, jak bylo prokázáno listinami založenými poškozenou společností po dobu více jak dvou let.

Z hlediska **právního hodnocení** naplnil obžalovaný svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, když zamlčel D. p. hl. m. P., a.s. tu skutečnost, že vykonával v době od 1.5.2005 dosud funkci člena dozorčí rady ve spol. P. P. a.s., na kterou byl na základě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5.12.2008 prohlášen s účinkem od 5.12.2008 konkurs, čímž nastala dle § 38l odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. obch. z., překážka ve výkonu jeho funkcí člena a předsedy dozorčí rady spol. D. p. hl. m. P. a.s. V důsledku toho valná hromada D.P.P., .a.s. neprojednala, zda obžalovaného z funkce odvolá, či jej v ní potvrdí, a tím pádem zanikla funkce obžalovaného ze zákona uplynutím lhůty tří měsíců, tedy nejpozději dne 5.3.2009. I přes zánik funkce ze zákona, o kterém musel obžalovaný vědět, s ohledem na jeho působení v jiných společnostech, na které byl rovněž prohlášen konkurz, obžalovaný ve funkci člena a následně předsedy dozorčí rady D.P.P., a.s. setrval a pobíral za ni odměny ve výši nejméně XXX.XXX,- Kč. Ze shora uvedeného je pak zřejmé, že obžalovaný musel být přinejmenším srozuměn s touto skutečností, čímž byl ve vztahu k jeho jednání (resp. nekonání – zamlčení podstatných okolností) dán nepřímý úmysl ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Jednání obžalovaného je společensky škodlivé, tak jak to vyžaduje ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku a nepostačí uplatnění jeho odpovědnosti dle jiného právního předpisu zejména s ohledem na výši způsobené škody, která je škodou větší ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ust. § 38 a 39 tr. zákoníku, vzal v úvahu povahu a závažnost spáchaného trestného činu, poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. K osobě obžalovaného nebylo zjištěno negativních skutečností, doposud žil řádným životem, v rejstříku trestů nemá žádný záznam. S poškozenou společností uzavřel dne 4.3.2013 dohodu o narovnání, čímž byl napraven škodlivý následek jeho jednání. S ohledem na výše uvedené vyměřil soud obžalovanému dle § 209 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby v délce 12 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na kratší zkušební dobu v délce 15 měsíců, kdy takto uložený trest považuje soud za přiměřený a dostačující.

Pošk. D. p. P., a.s. se připojil s nárokem na **náhradu škody** ve výši XXX.XXX Kč. Tento nárok poškozený vnesl ještě předtím než s obžalovaným uzavřel dohodu o narovnání. Jak vyplývá z dohody uzavřené dne 4.3.2013 mezi obžalovaným B. a poškozeným, zavázal se obžalovaný uhradit částku ve výši XX.XXX Kč ve prospěch účtu D.P.P., a.s., kdy při sjednání této částky přihlédly obě strany zejména ke všem skutečnostem, které vznikly v souvislosti se zánikem funkce obž. B. v dozorčí radě D.P.P., a.s., a úhradou této finanční částky považují obě strany veškeré vzájemné nároky za vyrovnané. S ohledem na výše uvedené byl pošk. D. p. P., a.s. dle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost

kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Městský soud v Praze. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 10. dubna 2014

**JUDr. Kateřina Radková, v.r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matějková